

budapesti piacon vasuti kocsikkint pár forintnyi áresökkenés állott be, a mennyiben a 10,000 klgrm. első rendű tölgy tüzfát tartalmazó kocsirakmány ára Budapesten 73—74 frt, a bükkfából pedig 76—77 frt. Ennél is azonban az üzleti forgalom nem csekély hátrányára sajnálatal tapasztalható, hogy a szállításra szükséges kocsik csak nehezen kaphatók, már pedig a ki télen a hideg idején nem szállithatja a fáját a fogyasztás helyére, annak ugyan nem sokat használ, ha forró nyár közepére viszik oda. A kicsiben való eladásnál Budapesten egy méter elsőrendű bükk hasábfa 4—4 frt 50 kr.

Az építési ipar körében szükségelt fogyasztás városi építkezéseink általános javulása következtében kedvező kilátással biztat, jóllehet e téren a hitelezés óvatossága, a mint ezt a bécsi piac egyik nagyobb építési vállalkozójának Otto Hermann városi ácsmesternek 2 millió activa mellett 1½ millió passívával történt bukása s a Berlinben is fenyegető háztönk sejtelve tanusítják, az illetőknek eléggé nem ajánlható.

A tölgy-donga árai, miként Franciaországból írják, szilárdak s a mult évről felhalmazott raktári készletek meglehetősen fogynak, afiumei és triesti piacon pedig a normal donga ezer darabjának árát 220 frttal számítják.

Hivatalos közlemények.

Pályázat erdészeti szakmunkákra.

Az országos erdészeti egyesület igazgató választmányának 1892. évi december 11-én tartott igazgató választmányi ülésének és 1892-ik évi december 18-án tartott rendes közgyűlésének határozata alapján az alább következő három szakmunkára zárt pályázat nyitattik:

I.

Kivántatik az Erdőmivéléstan kézikönyve vagyis egy olyan tudományos rendszerrel kidolgozott munka, mely az erdőtelepítés, felújítás és erdőápolás körébe tartozó összes ismereteket és teendőket a szaktudomány és gyakorlat színvonalán, különös figyelemmel a hazai viszonyokra és ezekből folyó követelményekre alaposan és kimerítő részletességgel tárgyalja s mint ilyen, egyfelől a gyakorlati életben megbízható kézi könyvül, másfelől az erdőakadémiai előadásokon tankönyvül szolgálhasson.

A pályadij, mely a legjobbnak talált, önálló beesű munkának fog kiadatni, 150 darab arany, 825 frt (1650 korona) értékkel.

Az idegen kézzel leirt, jeligével ellátott pályamunkák, az író nevét rejtő jeligés levéllel együtt „pályamű“ jelzéssel ellátott borítékba zárva, 1894. évi december 31.-éig az országos erdészeti egyesület titkári hivatalához küldendők be.

II.

Kivántatik egy gyakorlati irányu szakmunka a legelőerdők berendezéséről, okszerű kezeléséről, használatáról és felújításáról. E munka célja lesz: alapos okszerűséggel megjelölni azon feltételeket és módokat, melyek között és a melyek szerint a legeltetés, a mezőgazdaság jelenlegi helyzetére való tekintetből az eddig fatenyésztésre használt területeken az erdő talaj termő erejének veszélyeztetése nélkül intenzívebben gyakorolható, a nem erdőképen hasznosított területeken pedig a legelő-erdőgazdaság haszonnal meghonosítható.

A legjobbnak talált s magában véve is önálló beesűnek ítélt pályamunka jutalma 100 drb arany: 550 frt (1100 korona) értékkel.

Az idegen kézzel leirt, jeligével ellátott pályamunkák, az író nevét rejtő jeligés levéllel együtt „pályamű“ felirattal ellátott borítékba zárva, 1894. évi márczius hó végéig az országos erdészeti egyesület titkári hivatalához küldendők be.

III.

Kivántatik az erdészeti ut-, hid- és vasutépítéstan kézikönyve. E pályamunka második részét fogja képezni azon építészettani munkának, melyre az országos erdészeti egyesület 1888. december 16-án pályázatot hirdetett. Ezen pályamunka megírásánál tehát azon részletes feltételek tartandók szem előtt, melyek az egész munkára vonatkozólag az igazgató választmány 1888. évi december 10-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyvében foglaltatnak. (Lásd Erdészeti Lapok 1888. évi folyamának 53—56. oldalait.)

A pályadij 50 darab arany, 275 forint (550 korona) értékkel.

Az idegen kézzel leirt, jeligével ellátott pályamunkák, az író nevét rejtő jeligés levéllel együtt „pályamű“ felirattal ellátott borítékba zárva, 1894. évi márczius hó 1-éig az országos erdészeti egyesület titkári hivatalához küldendők be.

A pályamunkák mind a három pályázatnál az országos erdészeti egyesület alapszabályaiban 86—89. §-ok alatt felsorolt határozatoknak lesznek alávetve.

Budapest, 1892. december 31.

Az országos erdészeti egyesület titkári hivatala.

Különfélék.

A krónika kedvéért. A „Budapesti Hirlap“ m. évi december hó 25-én és 30-án megjelent száma lát sz ó l a g az állami erdőtisztek fizetésének javítása érdekében két közleményt hozott.

Az üdvösz c z é l t azonban a közlemények ismeretlennek maradt írója csak hamar eltéveszté szem e i e l ő l, és a helyett, hogy az egyesületünktől is pártfogolt ügy előnyére az érdekelt erdőtisztek életviszonyainak higgadt és tárgyilagos megismertetésével s kvalifikációjuktól és terhes munkával járó fontos hivatásuktól támogatott jogosultságuk fejtegetésével i g é n y e i k s a méltányosság szempontjából okvetlenül teljesítendőnek mutakozó vá r a k o z á s u k i r á n t r o k o n s z e n v e t k e l t e n i igyekezett volna: szenvedélyes hangon gyanusításokkal támadta meg a földmivelésügyi ministerium erdészeti tisztviselőit, az államerdészet egész gazdasági rendszerét s magát az állami erdőtisztikart.

A lap szerkesztőségéhez a közvetlenül érdekelve lévő erdőtisztviselők nevében e közleményekre vonatkozólag intézett levéllel egyidejűleg megjelent azután f. évi január hó 1-én egy harmadik közlemény is, mely már épenséggel nem szólt a fizetésjavítás ügyéhez, hanem folytatta — hasonló felfogásból kiindulva — a támadást.

Be kell vallani, hogy e közleményeknek higgadt elmével, körültekintő szemekkel, gondolkodó figyelemmel és komoly megfontolással kezdett átolvasása közben majdnem lehetetlen ridegen elzárkozni a méltatlankodás indulatától, melynek — mintegy a kérdéses közleményekbe vitt hatásvadászó szenvedélyesség ellenlábasként — fell kell támadnia az előítéletektől független s kellőleg tájékozott olvasók mind-egyikében.

Nézetünk szerint mindenesetre sajnálni való dolog, hogy az állami erdőtisztek fizetésjavítása érdekében megindult mozgalom a fentebb vázolt jóra való irányból kitévedt, — helyesebben mondva, hogy az üdvös czél felé indult mozgalom, csupán gyanúsításokból álló egyoldalú kritizálásra használtatott ürügyül, rovására ama bizalomnak és tekintélynek, a mire a nálunk még ma sem eléggé megjavult közgazdasági viszonyok közepette a még ma sem eléggé közismeretes s érdeméhez mérten ma sem méltatott erdészetnek szüksége van.

Könnyen hívők lelkét megtéveszthetik a támadók hangzós szavai; de bizonyára többen vannak a számot tevők közt olyanok, akik nem szenvedélyességtől vezettetik magukat, akik intézmény bírálásánál azt a multat is tekintetbe veszik, melynek sivár talajából a tápanyagot az intézmény első gyökerei számára szinte kikényszeríteni kellett valamint érdeme szerint méltatják azon körülményt is, hogy a mult idők mostoha gazdasági viszonyainak javulása az ehhez okvetlenül szükséges, de kellő mértékben rendelkezésre nem állott anyagi támogatás hijján hazánk földművelésének és egész közgazdasági életünknek terén is jóval hátra maradt az értelmiségben más minden téren is mutatkozó nagy mértékű fejlettség mögött.

Disszonancia van nálunk e tekintetben, igaz, s ez az igazi ok; ámde ennek eloszlatását közgazdasági viszonyaink ismerője egyelőre jobbadán csak az idők fejlesztő erejétől várhatja. És ha bár még olyan kívánatos lenne is a tökéletesbülés alapfeltételét megadó összhang mielőbbi előállása: erőszakolni nagy kockázttalások nélkül nem lehet.

Másfelől érdemes bírálatra szeréntünk csak a tudás éke jogosít, mely — ha nem is az ujja teremtésre

való képességről, de — legalább az alkotás megértéséről tanuskodhat.

S igazán szakember vagy hivatott kritikus, kinek lelke nem tapad csupán az elébe rakott betűkre, hanem a gondolat szálait bontja szét; s nem marad meg a betűktől fedett szük határon, hanem igaz okokért ha kell — és kell — még az ország határain is tultekint: ujjmutatás nélkül is bőven meglegli a kérdéses közlemények niveauját megállapító alantjáró gondolatokat és ráakad bennük az egymásközt ellenkező, az egymás objektivitását letagadó nézetekre, szakértelemben hiányos állításokra.

Élesen illusztrálják a közlemények, hogy s z a k u n k s a z e r d ő g a z d a s á g ü d v ő s t o v á b b f e j l e s z t é s é n e k é r d e k é r ő l maga a napi sajtó, közgazdasági életünk alakulásának organuma minő információt szerezhet s minő tudást merithet ilyen forrásokból s ugyanakkor élesen illusztrálják azon hézagosságot, a mit épen emiatt a nagyközönségnek általános erdőgazdasági viszonyainkra nézve birt tájékozottságáról is feltételeznünk kell.

Meggyőződésünk s egyben óhajunk, hogy az erdőszetnek erővel, képességgel és idővel rendelkező munkásai közül akadnak ezentul, amint ugyancsak a Budapesti Hirlap f. évi január 20.-i számában megjelent rövid közlemény is igazolja, akik felkeresik a hiány kipótlására vezető nyitott utat: hogy a jó ügynek, szakunk s az erdőgazdaság igaz érdekeinek és törekvéseinek szolgálatában s hozzámért komoly megfontolással küzdjenek a haladásért; hogy a még alig egy emberöltőt ért magyar erdőszetnek szükséges külső támogatást teremtsék elő társadalmunk minden rétegében s felvilágosító szavukkal nemes érdeklődést csiráztassanak és neveljenek a tájékozatlanságában ma még

könnyen félrevezethető laikusban is; — hogy az igazi műveltség szellemének erkölcsi hatása alatt lépvén sikra, hasznot tegyenek úgy a közjónak, mint magának az erdészetnek!

Arató Gyula.

Az erdősítési munkálatok előmozdítása. (P. K.) A »Centralblatt für das gesammte Forstwesen« 1892. évi 5-ik füzetében olvashatjuk, hogy Csehországban, a községek és kisbirtokosok erdeiben foganatosított erdősítési munkálatokhoz az állam 1891-ben kiosztott összesen 759 *kg* fenyő- és 154 *kg* lombfamagvat; továbbá az állami csemetekertekből összesen 635,000 drb fenyő-, és 19000 drb lombfacsemetét; a segélyezett kerületi csemetekertekből pedig 257,000 drb fenyőfacsemetét.

Ugyancsak fent említett célra bocsátott rendelkezésre a toscana főherceg örszesen 10,592 db lombfa csemetét.

Az 1891. évben tehát kiosztatott Csehországban, a községek és kisbirtokosok között, összesen 913 *kg* erdei fag és 904,492 drb erdei facsemete.

Evvel kapcsolatosan közöljük a földmivelésügyi m. kir. ministerium 1891. évről szóló jelentéséből, hogy hazánkban az 1891. évben a községi erdők kezelésénél az állam összesen 35 csemete-kertet tartott fenn, 53·00 k. hold területtel, az állami erdőkezelésben hozzájárult községek stb. kis birtokosok pedig összesen 120·58 k. hold kiterjedéssel 494 csemete-kert felett rendelkeztek. Az állami kezelés alatt álló községi stb. erdők csemete-szükségletét tehát az 1891. évben összesen 549 csemete-kert, 173·58 k. hold területtel volt hivatva kielégíteni? Ezen csemetekertek kiültethető, csemetekészletéből kiosztatott az 1891. évben összesen 7.511,700 drb erdei facsemete.

Rossz talajon tenyésző jó fanem. (M. Gy.) Ausztrália erdőségei-

nek jelentékeny részében van egy uralkodó fanem, melyet ott közönségesen wattle-tree-nek, tudományos néven pedig *Acacia decurens*-nek neveznek s melynek kiváló tulajdonsága az, hogy homokos, köves és terméketlen talajon kitünően tenyészik. Ezen akáczfá kérge 40—50% tan-ninemü anyagott tartalmaz és a Viktória gyarmatra kiküldött botanikus, Müller báró tudósítása szerint ezen akáczkéregnek 3 kgrammjában épen annyi cserző anyag található, mint az európai tölgykéreg 6 kgrammjában. A mi még ezen fa értékét növeli és becsessé teszi az, hogy gumminedvet (gummiharz) is terem. Sidneyben $\frac{1}{2}$ kgr. akáczmag 2 dollárba kerül és ebben a félkilogramm súlyban 25000—40000 szem mag foglaltatik; csirázó képességét a mag több éven át képes megtartani, azonban elvetés előtt meleg vízben kell előbb megáztatni. Három-hat év alatt tannint és gummit nyerhetni belőle. Müller báró magokat küldött ezen *Acacia decurens*-ből Anglia összes botanikus kertjeinek. Nálunk a sok kopár dolomitközetes, silány talajon e fanem valószínűleg kitünően volna értékesíthető. Jó lenne tehát valami uton-módon ezen fanem magját megszerezni, s ha a kísérletek sikerrel biztatnának, arról is gondoskodni, hogy a fa magjs eléggé olesón forgalomba hozassék.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A földmivelésügyi m. kir. minister a következő erdőtiszteket nevezte ki.

I. Az állami erdőfelügyelet létszámában.

Első osztályu alerdőfelügyelők ké: Szöcs Miklós II. oszt. alerdőfelügyelőt a turócszentmártoni kir. erdőfelügyelőséghez; Hajós Gyula II. oszt. erdőfelügyelőt a miskolczi kir. erdőfelügyelőséghez; Héczey Lajos II. oszt. erdőfelügyelőt a kolozsvári erdőfelügyelőséghez;

Harmadosztályu alerdőfelügyelők ké: Csu-

por István m. kir. közalapítványi főerdészt a pozsonyi kir. erdőfelügyelőséghez ; Garlathy Oszkár m. kir. erdészt a kassai kir. erdőfelügyelőséghez ; Szentimrey Dániel m. kir. erdészt a kolozsvári kir. erdőfelügyelőséghez ; Kelecsény Ferencz m. kir. erdészt a miskolci kir. erdőfelügyelőséghez ; Bogdán Géza m. kir. erdészt a dévai kir. erdőfelügyelőséghez.

II. A kincstári és községi erdőket kezdő személyzet létszámában :

Erdőmesterek ké: Csiby Lőrincz m. kir. erdőrendező-erdőmestert a besztérczebányai m. kir. erdőigazgatóságához ; Imre Dénes m. kir. erdőrendező-erdőmestert a csikszeredai m. kir. erdőhivatalhoz ; Nagy Károly m. kir. erdőrendezőt a besztércezi m. kir. erdőigazgatóságához ; Pfalez Károly m. kir. főerdészt a máramarosszigeti erdőigazgatóságához ; Péch Dezső m. kir. főerdészt a marosvásárhelyi erdőgondnoksághoz ; Járos János m. kir. főerdészt a lugosi m. kir. erdőigazgatóságához ; Füstös Kálmán m. kir. főerdészt a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatóságához ; Horváth Lajos m. kir. főerdészt az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz ; Eleőd Simon m. kir. főerdészt a soóvári m. kir. erdőhivatalhoz.

Központi főerdészszer: Levitzky Albert m. kir. erdészt a földmivelésügyi ministerium erdészeti főosztályába.

Ellenőrző főerdészek ké: a következő kezelő főerdészeket : Vassányi Aurélt a besztérczebányai m. kir. erdőigazgatóságához ; Ujsághy Zsigmondot az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz ; Füredi Edét a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz ; Kócsy Jánost a besztérczebányai m. kir. erdőigazgatóságához ; Pukács Antalt az apatini m. kir. erdőhivatalhoz ; Schillinger Adolfot a kolozsvári m. kir. erdő-

igazgatóságához ; Szojka Gyulát az eperjesi m. kir. erdőgondnokságához ; Seberg Adolfot a mármaroszigeti m. kir. erdőigazgatóságához ; Gáspár Bélát a besztercebányai m. kir. erdőigazgatóságához ; Székely Adolfot az alsó-kubini m. kir. erdőgondnokságához ; Molcsányi Gábort a nagybányai m. kir. főerdőhivatalhoz ; Szepesi Tivadart a lugosi m. kir. erdőigazgatóságához ; Sziklai Lajos I. oszt. erdészt az ungvári m. kir. főerdőhivatalhoz ; továbbá Kuzma Gyulát a zágrábi kir. erdőigazgatóságához ; Strazak Henriket a vinkovcei kir. főerdőhivatalhoz ;

K e z e l ő f ő e r d é s z e k k é : a következő I. oszt. m. kir. erdészeket : Zsuffa Antalt az apatini m. kir. erdőhivatalhoz ; Galló Józsefet a soóvári m. kir. erdőhivatalhoz ; Bachó Jánost a lipótujvári m. kir. főerdőhivatalhoz ; Kőfalusi Józsefet az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz ; Porubszky Gyulát a deési m. kir. erdőgondnokságához ; Schusztér Oszkárt a lugosi m. kir. erdőigazgatóságához ; Bereczky Gyulát a gödöllői m. kir. erdőhivatalhoz ; Derecskey Károlyt a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz ; Jánosi Kálmánt a zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz ; Sényi Győzöt a kolozsvári m. kir. igazgatóságához ; Maszlek Mihályt a vinkovcei kir. főerdőhivatalhoz ; Ruzicska Ágostont a zágrábi kir. erdőigazgatóságához ; Dračar Vinczét az otocaci kir. erdőhivatalhoz ; Zezulka Jánost a zágrábi kir. erdőigazgatóságához ; Rozmanith Albertet a zágrábi kir. erdőigazgatóságához.

E r d é s z e k k é : Karácsonyi Sándor járási erdőtisztet a hosszu-falusi m. kir. erdőgondnokságához ; Cseh Pál jár. erdőtisztet a nagyilondai m. kir. erdőgondnokságához ; Bodor Zoltán jár. erdőtisztet a bethleni m. kir. erdőgondnokságához ; Polner Adolf jár. erdőtisztet a községi erdők kezeléséhez ; Török Sándor tanársegédet a vadászerdei erdőőri szakiskolához ; Loványi Lénárd m. kir. erdészjelöltet a lipótujvári m. kir.

főerdőhivatalhoz ; Téglás Károly tanársegédet a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz ; Lágler Gyula m. kir. erdészjelöltet a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz ; Arató Gyula m. kir. erdészjelöltet a községi erdők kezeléséhez ; Karvas Emil m. kir. erdészjelöltet a zsarnócza-kohói m. kir. erdőgondnoksághoz ; Ulreich Gyula m. kir. erdészjelöltet a bustyaházi m. kir. erdőhivatalhoz ; Ajtay János m. kir. erdészjelöltet az ungvári m. kir. főerdőhivatalhoz ; Hamrák Antal m. kir. erdészjelöltet a hosszufalusi m. kir. erdőgondnoksághoz ; Doroszlay Gábor m. kir. erdészjelöltet az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz ; Cserei Gyula m. kir. erdészjelöltet a soóvári m. kir. erdőhivatalhoz ; Eranosz A. János m. kir. erdészjelöltet a marosvásárhelyi m. kir. erdőgondnoksághoz ; Kolosy Béla m. kir. erdészjelöltet a zilahi m. kir. erdőgondnoksághoz ; Kögl Árpád m. kir. erdészjelöltet a m.-szigeti m. kir. erdőigazgatósághoz ; Klaudinyi Kálmán m. kir. erdészjelöltet a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz ; Jüngling János m. kir. erdészjelöltet a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz ; Esztegár Bálint m. kir. erdészjelöltet a székeljudvarhelyi m. kir. erdőhivatalhoz ; Fúzy Zoltán m. kir. erdészjelöltet a mármaroszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz ; Jausz Sándor m. kir. erdészjelöltet a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz ; Borköles József m. kir. erdészjelöltet a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz ; Plech József m. kir. erdészjelöltet a liptóujvári m. kir. főerdőhivatalhoz ; Dianovszky Pált a vinkovcei kir. főerdőhivatalhoz ; Polaček Károlyt a zágrábi kir. erdőigazgatósághoz ; Kayser Sándor a zágrábi kir. erdőigazgatósághoz.

Erdészjelölteké a következő I. oszt. m. kir. erdőgyakornokokat: Lohr Antalt a máramaroszigeti erdőigazgatósághoz ; Stark József tanársegédet az akademián ; Anka Dömét a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz ; Cserny Győzőt a zalaegerszegi m. kir. erdőhivatalhoz ; Martian

Liviust a zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz; Bécsy Dezsőt a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz; Dragán Gyulát a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Koiler János tanársegédet az akadémián; Barkóczay Ferenczet az orsovai m. kir. erdőhivatalhoz; Halász Józsefet a körmendi m. kir. erdőgondnoksághoz; Kostenszky Bélát a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz; Kugler Istvánt a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz; Koppányi Lajost a besztercebányai m. kir. erdőigazgatósághoz; Rétyi Zsigmondot a szászsebesi m. kir. erdőhivatalhoz; Földes Tamást a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz; Fekete Ferenczet a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz; Kriszta Gyula a nagybányai m. kir. főerdőhivatalhoz; Firtos Dénest a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz; Bárdos Józsefet a tordai m. kir. erdőgondnoksághoz; Veress Lászlót a székelyudvarhelyi m. kir. erdőhivatalhoz; Mike Imrét a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz; Kaán Károlyt a besztercebányai m. kir. erdőigazgatósághoz; Szántó Mihályt az ungvári m. kir. főerdőhivatalhoz; Majthényi Gyulát a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz; Csoppey Kornélt a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Hantos Ernőt a zágrábi kir. erdőigazgatósághoz; Tordony Emilt a zágrábi kir. erdőigazgatósághoz.

Má s o d o s z t á l y u erdőgyakornokokká: a következő-műszaki díjnokokat és végzett erdőakadémiai hallgatókat; Moldován Gyulát az aranyosmaróthi m. kir. erdőgondnoksághoz; Szvaty Bélát a zalaegerszegi m. kir. erdőhivatalhoz; Tichy Kálmánt a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz; Dudutz Károlyt a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Nyul Sándort a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz; Masztics Ádámot a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Bartha Ábelt a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz; Várjon Gézát a zsarnóczai m. kir. erdő-

hivatalhoz; Szuppek Józsefet az ungvári m. kir. erdőgondnoksághoz; Illés Vidort a besztercebányai m. kir. erdőigazgatósághoz; Bedő Lajost a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz; Kojnok Tamást a besztercebányai m. kir. erdőigazgatósághoz; Ivanits Ferenczet a gödöllői m. kir. erdőhivatalhoz; ifj. Belházy Gyulát a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz; Bészler Kálmánt a gödöllői m. kir. erdőhivatalhoz; Greguss Aladárt a lipótújvári m. kir. főerdőhivatalhoz; Berariu Virgilt a kolozsvári m. kir. erdőigazgatósághoz; Pászthy Ferenczet a zágrábi kir. erdőigazgatósághoz; Muránszky Kálmánt a besztercebányai m. kir. erdőigazgatósághoz; Lányi Ernót a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz; Timok Jánost a gyergyószentmiklósi m. kir. erdőrendezőséghez; Seyfried Jakabot a máramarosszigeti m. kir. erdőigazgatósághoz; Hell Miklóst a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Lindenmayer Frigyes az ungvári m. kir. főerdőhivatalhoz; Almássy Istvánt a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Garda Jánost a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz; Mayer Gézá a zalaegerszegi m. kir. erdőhivatalhoz; Aschner Vilmost a besztercei m. kir. erdőigazgatósághoz; Incze Manót a szászsebesi m. kir. erdőhivatalhoz; Gura Károlyt a zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz; Medveczky Ernót a lippai m. kir. főerdőhivatalhoz; Korzenszky Antalt a lugosi m. kir. erdőigazgatósághoz; Hoffmann Brunót a bustyaházai m. kir. erdőhivatalhoz; Kostyál Gyulát a rimaszombati m. kir. erdőgondnoksághoz; Vaitzik Emilt a zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz; Jankó Sándort a zalaegerszegi m. kir. erdőhivatalhoz.

III. Az erdőszámvevőségi személyzet létszámában.

Erdőszámvizsgálóvá: Marinicz Vilmos I. oszt. erdőszámvevőséghoz; a vinkovcei kir. erdőszámvevőséghoz;

Első osztályu erdőszámítisztekké a következő másod osztályu erdőszámítiszteket: Bánovics Dezsőt a szászsebesi m. kir. erdőszámvevőséghez; Sablič Miklóst az otočáci kir. erdőszámvevőséghez; Solc Henriket a vinkovcei kir. erdőszámvevőséghez.

Másodosztályu erdőszámítisztekké a következő III-ad osztályu erdőszámítiszteket: Sailer Györgyöt a besztercebányai m. kir. erdőszámvevőséghez; Létay Gábort a kolozsvári m. kir. erdőszámvevőséghez; Bosnyák Mihályt a zágrábi m. kir. erdőszámvevőséghez; Krizsán Mihályt a zágrábi m. kir. erdőszámvevőséghez.

Harmadosztályu erdőszámítisztekké a következő műszaki díjnokokat és illetve erdőgyakornokot: Bohunitzky Endrét a mármarosi m. kir. erdőszámvevőséghez; Uitz Mátyást az orsovai m. kir. erdőszámvevőséghez; Thuranszky Bélát az otočáci m. kir. erdőszámvevőséghez.

Egyesületi hirdetések.

Az „Erdészeti zsebnaptár“ új évfolyama (1893. évi XII. évfolyam) megjelent. Megrendelhető az országos erdészeti egyesület titkári hivatalánál és pedig legcélszerűbben postátalvánnyal. Ára bérmentetlenül elküldve az egyesület tagjai részére 1 frt, nem tagok részére 1 frt 50 kr. Ha egy vagy két példány megrendelése esetében az előbbi áron felül példányonként 15 krral több küldetik be, az elküldés bérmentve (keresztkötés alatt, ajánlva) eszközöltetik. Kettőnél több példány megrendelése esetében az elküldés zárt csomagokban történik s a szállítási díjat az átvétel alkalmával a megrendelő fizetheti ki.